

POSEM-HO EN COMÚ

Un nou espai ludicoesportiu a Montornès Nord

Fa més de 40 anys, un grup de veïns i veïnes del nostre poble van treballar intensament per a dur a terme un projecte de gran ambició i alhora il·lusionant: la creació d'un camp de futbol a Montornès Nord.

Així naixia un espai comunitari enriquidor pel barri, un lloc on conèixer altres realitats i adquirir valors com la cooperació, la igualtat, l'amistat i la importància de la salut.

Ara, de nou, ens trobem davant un gran repte de més de 17.000 m², actualment en desús,

on s'hi materialitzaran les demandes del veïnat que van sorgir durant el procés participatiu dut a terme l'any 2019. Aquest procés va recollir les diferents necessitats d'un ampli ventall de

Mercè Jiménez, regidora de Montornès Nord

col·lectius que ara es concreta en un gran projecte per la ciutadania, enfocat als joves i infants de Montornès.

El projecte compta amb la col·laboració de la Fundació Cruyff, que treballa arreu del món a barris amb característiques similars a les de Montornès Nord, formant a la població jove i incentivant la pràctica de l'esport, en particular el futbol, fomentat el civisme i la convivència mitjançant l'oci.

Tanmateix, el punt d'interès és desenvolupar un espai comunitari, social, cultural i esportiu que els veïns i veïnes facin seu. Un projecte emocionant que el barri tant mereixia.

Aprovat el pressupost 2021: pla de xoc contra la Covid, justícia social i grans inversions

Gràcies al diàleg amb Esquerra Republicana de Montornès
hem pogut aprovar els pressupostos d'enguany, que
ajudaran a pal·liar els efectes de la pandèmia i suposaran
una forta inversió en la millora dels espais públics

TOTAL: 24.710.449,95€

2.000.000€
per a la millora dels
espais comuns

1.000.000€
en inversions
a Montornès Nord

500.000€
en inversions
a escoles

El 7% del total
en despesa directa
a serveis socials

390.000€
en beques menjador

200.000€
en ajuts a famílies
vulnerables

El 25% del total
en acció social

700.000€
en ajuts a gent gran,
infància i joventut

680.000€
en promoció econòmica
i comerç

1

**500.000€ més per
pal·liar els efectes
de la COVID19**

2

**Impulsar un gran
pla de millora de
l'espai públic**

Aprofundir en les mesures del Pla
COVID19 per la sortida de la crisi
destinant més recursos per a millores
d'escoles, ajuts al comerç, incentius a la
contractació de persones aturades i
ampliació de cobertures socials.

Espais més amplis, millora de la
senalització, de la reparació de
paviments i voreres del centre del
municipi, millora de l'accessibilitat,
mobiliari i l'arbrat, així com neteja i
eficiència en la gestió dels residus.

Durant el govern del PP, els ajuntaments estàvem en l'obligació del compliment de la llei de la regla de despesa. Això impossibilitava ajustar els pressupostos a les necessitats del veïnat. Montornès, que pot presumir de tenir unes finances sanejades, no ha pogut mai poder fer ús dels seus estalvis. En aquest context, gràcies a la flexibilitat del govern central, l'ajuntament ha pogut fer servir el seu romanent sense límits.

A Montornès, des de fa mesos, moltes famílies que fins ara no eren usuàries de serveis socials s'han vist en la necessitat de demanar un suport. La crisi actual ens ha fet continuar apostant per un pressupost el més social possible per pal·liar els seus efectes.

Aquest pressupost destina un 7% de la seva despesa a serveis socials: gairebé un milió d'euros en ajudes directes. En total, les mesures preses des de l'àrea d'acció social comporten una quarta part de la despesa global del pressupost.

A més, seguirem amb la posada en marxa del Pla Co-

vid-19, un pla que destina més de 500.000€ en ajudar a pal·liar els efectes de l'emergència sanitària global.

«L'acció social comporta una quarta part de la despesa global»

Però la nostra acció social no només es veu reflectida en totes les polítiques socials que estem duent a terme: la possibilitat de poder invertir més de 2.000.000€ ens dóna l'oportunitat d'apostar per la reactivació de l'economia. Invertir en la societat permet que es creïn llocs de treball, tant de manera directa com indirecta.

Natalia Segura, regidora d'economia

Aquestes accions afecten en positiu als factors productius, com la contractació de personal i elaboració de material.

Fa just un any ens vam trobar a l'inici d'una pandèmia mundial que ens ha fet replantejar-nos molts dels nostres objec-

tius de futur. Però això no ha sigut un impediment perquè el nostre pressupost continuï mirant per la gent.

Farem que els efectes que pugui deixar la crisi es treballin des de la proximitat i la certesa de què, tots plegats, farem que Montornès tingui el que es mereix: un poble just, humil, social i solidari.

Per últim, però no per això menys important, destinarrem recursos durant tot l'any en la millora de l'espai públic. Un dels nostres objectius del mandat és la campanya “Montornès, posa't guapo”, que suposarà inversions en els espais comuns i millora dels nostres carrers en accessibilitat, senyalització i pavimentació.

Una millora també en els espais verds, així com l'aposta per la remodelació de les instal·lacions a l'antic camp de futbol de Montornès Nord. Volem, en definitiva, que el nostre municipi sigui un lloc agradable on viure.

Visita el nostre nou
canal de YouTube
per saber-ne més!

3

2.000.000€ per al desenvolupament de Montornès

Mantenir un programa d'inversions de prop de 2M€ per continuar amb el desenvolupament del municipi: el nou espai d'oci a Montornès Nord, el Mercat Municipal, la millora de les instal·lacions esportives i d'entitats.

4

Reactivar la cultura, reactivar l'economia

Ens comprometem a fer el màxim esforç en donar suport a tots els agents del sector cultural, que tanta felicitat individual i col·lectiva ens aporta. Reactivar la cultura és també reactivar l'economia.

La empresa municipal

EN 5 PREGUNTAS CLAVE

¿Por qué se creó y cuál era su función?

Durante el primer mandato de ICV-EUiA—ahora Montornès en Comú— **muchos servicios del ayuntamiento estaban externalizados y en condiciones precarias**. El gobierno del PP no permitía gestionar estos servicios desde el ayuntamiento, pero sí mediante una empresa de capital 100% público. La empresa se registró en 2014 para **dar respuesta a esta situación y poder ofrecer contratos estables**. Desde entonces, se han ido mejorando las condiciones de la plantilla.

¿Cuál es la situación de la empresa?

En septiembre de 2020 se **aprobó en pleno la liquidación de la empresa**. La mayoría del consejo de administración, que es la oposición del pleno actual, ha querido siempre disolver la empresa y fue la que forzó esta decisión. A efectos técnicos, **la empresa municipal está en situación de pérdidas económicas, pero en la práctica no supone pérdidas reales** ya que estas pérdidas son deudas que le debe el propio ayuntamiento.

¿Por qué ahora sí se puede subrogar?

El actual gobierno de izquierdas de PSOE y Unidas Podemos ha reducido las limitaciones en cuanto a la **gestión de servicios públicos y creación de puestos de trabajo**. Gracias a ello hemos podido llegar a un acuerdo con las representaciones sindicales de la empresa pública y del ayuntamiento. El consistorio subrogará a todas las trabajadoras y trabajadores y pasarán a formar parte de la plantilla con las mismas condiciones del ayuntamiento.

¿Por qué no se hizo igual en el CEM?

En el caso de la empresa municipal, la gestión del servicio era pública. **En el caso del Complex Esportiu Municipal, se trataba de una empresa privada**, y era esta la que prestaba el servicio. La empresa tenía deudas con el ayuntamiento y para evitar pagar la deuda se declaró en concurso de acreedores. Los tribunales determinaron entonces que el ayuntamiento no debía subrogar a los trabajadores. Son casos distintos por el carácter privado de esta empresa.

¿Cuál es el futuro de la plantilla?

Actualmente es posible crear plazas públicas gracias al gobierno progresista en el Estado y a su apuesta por reforzar los servicios públicos. Lamentablemente, no es posible crearlas todas de forma indefinida, por lo que son interinas. La mayoría de las trabajadoras y trabajadores del ayuntamiento están en esta situación, y es por ello que **en el futuro deberán pasar por un concurso para obtener la plaza de forma indefinida**, algo que ocurre en la mayoría de consistorios.

¿Quieres saber más?

Escanea el código QR y mira la entrevista en profundidad con Juanjo Fernández, regidor de servicios municipales, en nuestro canal de YouTube.

Diferent ordre, mateix govern

La victòria d'Esquerra Republicana de Catalunya per davant de Junts sembla que només serveix per reeditar la fórmula fracassada de l'anterior legislatura. Però no ens enganyem: l'ordre dels factors no altera el producte.

José Montero, alcalde de Montornès

Només un minut després que ERC presentés el seu programa, un membre destacat de Junts va criticar públicament el pla de xoc social que proposa.

«Treballarem perquè la majoria d'esquerres es tradueixi en millors»

La ciutadania de Catalunya va dir clarament que vol un canvi i un Govern a la Generalitat que doni una sortida socialment justa a la crisi econòmica de la

Covid-19. Esquerra Republicana, però, segueix priorititzant altres interessos i demostrant que no és capaç de desvincular-se de Junts.

La majoria d'esquerres que van votar els catalans i les catalanes no desapareix, continuará allà durant tota la legislatura. I ens comprometem a treballar des de l'oposició perquè aquesta majoria d'esquerres es tradueixi en millorar la vida de la ciutadania.

Ho hem demostrat al Congrés, ho hem demostrat amb la proposta de Govern que vam fer a ERC i ho demostrarem durant tot el mandat des d'En Comú Podem: serem el dic de contenció d'esquerres per aturar qualsevol intent de retallades que vingui des de la Generalitat.

Per una transformació social amb base feminista

El 2020 des de sectors de la dreta es va criminalitzar el moviment feminista, com si nosaltres fossim la pandèmia que era necessari aturar. Durant els mesos següents s'ha vist que realment hem estat clau en la lluita contra aquesta: les dones constitueixen el 70% de les treballadores del sistema sanitari, el 80% del personal dels serveis socials, el 84% de treballadores a residències de gent gran, el 64% del personal dels establiments d'alimentació i el 86% del personal de neteja.

«Les dones han patit més reduccions de la jornada, més pèrdua d'ingressos i més atur»

La crisi ens ha vingut a demostrar que no hem treballat prou el canvi cultural que la societat necessita i la Covid-19 ha estat l'examen per veure la corresponsabilitat a les llars. Com a societat hem suspès quan la majoria de les responsabilitats associades a les cures durant el confinament han recaigut sobre les dones. La societat encara és patriarcal.

Ana Madrona, regidora d'igualtat

En aquesta crisi, les dones han patit més reduccions de la jornada laboral que els homes, comportant una pèrdua d'ingres-

sos i un major augment de l'atur. Hem de prendre nota de totes les desigualtats que ha visibilitzat la crisi per fer una transformació social amb base feminista. Una transformació per una igualtat entre homes i dones. I per això és necessari un canvi d'actituds i conductes, de renúncia als privilegis obtinguts només pel fet de ser homes.

Però no oblidem el més important: aquest últim any, arran del confinament, han augmentat les dades de violència masclista. En total, són ja més de 1.000 femicidis des del 2006, segons dades oficials. Ara més que mai hem de continuar treballant per erradicar la violència de qualsevol mena vers les dones. Prou masclisme!

Sáhara, la última colonia de África

por José Luis López

En 1885 se celebró la Conferencia de Berlín, donde varios países de Europa –incluida España– decidieron repartirse territorios de África para ser colonizados. Daba así comienzo la última fase del colonialismo imperial español con la adquisición del territorio africano del Sáhara Occidental. Por tanto, la era colonial no acabó en 1898 como muchos pensamos, sino en 1975 con la muerte de Franco y los posteriores Acuerdos Tripartitos de Madrid. Ahora bien, este es un relato fácil, pero la realidad es bastante más cruel.

En 1975 con Franco en su lecho de muerte, el rey de Marruecos Hassan II organizó una marcha, denominada la Marcha Verde, con el fin de invadir el territorio saharaui. Mientras tanto, España firmaba un acuerdo con Marruecos y Mauritania para la cesión y explotación del territorio –de ahí el nombre de Acuerdos

Tripartitos– y cedía la administración del territorio al Sáhara Occidental, aunque nunca reconoció su soberanía, elemento fundamental para la constitución de los estados independientes.

Pese a ser mayormente un desierto, resulta que el gobierno español descubrió en 1963 la mayor reserva de fosfatos del mundo en el Sáhara Occidental. Por esa razón creció el interés de las potencias mundiales después del fallecimiento del dictador.

Cuando un Estado quiere descolonizar un territorio, según Naciones Unidas puede celebrar un referéndum de autodeterminación o transferir la administración al consejo de administración fiduciaria. Sin embargo, España eludió la primera opción y cedió unilateralmente la condición de potencia administradora a una sociedad tripartita, violando el Derecho Internacional. Se dejó a el futuro del Sáhara Occidental a

su suerte y comenzó un conflicto armado. Por un lado estaba el ejército marroquí y por el otro el Frente Polisario, defensor de la República Árabe Saharaui Democrática. Parte de la población huyó a Argelia y crearon campamentos de refugiados, como el de Amgala.

Desde Montornès en Comú siempre hemos creído en la liberación de los pueblos oprimidos y en la cooperación internacional como pilar básico de las sociedades. Ahora en 2021 se cumplen 25 años del hermanamiento de nuestro pueblo con el pueblo de Amgala.

Firmes a nuestro compromiso por la defensa de los Derechos Humanos, deseamos que esta situación no se dilate más y se cumpla la promesa de celebrar un referéndum de autodeterminación que en 1991 Naciones Unidas prometió al pueblo saharaui.

**FES QUE AQUEST
BUTLLETÍ TINGUI
UNA SEGONA VIDA**

IMPRÈS EN PAPER RECICLAT

**REUTILITZA'L
COMPARTEIX-LO
RECICLA'L**

MILITAI!

Vols formar part de Montornès en Comú? Contacta'ns a montornesencomu2019@gmail.com.

La Transición española que no nos contaron

por Emilio Sánchez

Un 3 de marzo de 1976, pocos meses después de la muerte del dictador Francisco Franco, cinco obreros fueron asesinados por la policía armada en la ciudad de Vitoria al salir de una asamblea. Fue un crimen que sacudió los cimientos del tambaleante régimen y movilizó a todo el mundo laboral y antifranquista de la época. A día de hoy, estos hechos demuestran lo poco pacífica que fue la transición y, en especial, lo complejo que fue llegar al sistema de libertades actual, con sus carencias y imperfecciones.

Desde las élites periodísticas y políticas, en especial las más conservadoras, se ha considerado a la Transición española como modélica, pacífica y basada en el consenso. Se ha exaltado el papel de figuras como Adolfo Suárez o el propio rey Juan Carlos I. La historia, sin embargo, es más cruel: entre 1976 y 1981 fueron asesinadas entre 600 y 700 per-

sonas a manos de bandas vinculadas a la extrema derecha o por cuerpos policiales, esencialmente Policía Armada y Guardia Civil.

La transición estuvo plagada de violencia, de la matanza a los abogados de Atocha a los asesinatos de Yolanda González o García Caparrós. En palabras de Mariano Soler: “La Transición no es el cuento de hadas que nos cuentan. Cada vez que había una fecha decisiva para el cambio político se recrudecía la violencia política en la calle por parte de la extrema derecha. El objetivo era que la calle no fuera de izquierdas”.

Tal era la actividad en las calles que en el año 76 se perdieron más de 110 millones de horas de trabajo debido a los más de 3.500.000 huelguistas que secundaron las movilizaciones. Todo por conseguir una sociedad igualitaria, justa, democrática y, en muchos casos, republicana.

Fueron estos millones de personas mujeres y hombres anónimos que pelearon en sus fábricas y en sus barrios frente a la amenaza de cárcel, hambre y tortura a quienes debemos hoy las libertades de las que gozamos.

Hoy, con una clase trabajadora estamos pasando grandes dificultades económicas, sociales e incluso de identidad de clase, con un neofascismo amenazante ya en nuestras instituciones, debemos echar la vista atrás. Debemos recordar el ejemplo de nuestros jubilados de hoy, que fueron los revolucionarios de entonces.

Borremos de una vez por todas el cuento de hadas de la Transición de nuestro imaginario colectivo. No fue pacífica, fácil ni un regalo de las élites: fue el resultado de años de lucha, represión, miedo y dolor por parte de millones de personas que no tenían nada que perder.

**El 22 de març es va celebrar el Dia Mundial
de l'Aigua. Des de Montornès en Comú
apostem per la gestió pública d'aquest bé
essencial i a la vegada limitat. Cuidem-lo.**

